

Les plantes de secà

66

Durada: 30 minuts.

Material: llapis i paper.

ITINERARI 7

ACTIVITAT 2

DESCRIPCIÓ

Ens trobem en un bosc de solana i de secà, on les plantes estan adaptades a viure en condicions hídriques adverses. Per evitar perdre massa aigua per evaporació, aquestes plantes tenen les fulles petites i dures. Sovint són punxoses, per impedir que un herbívor es mengi les fulles o els brots tendres que tant esforç els ha costat fer créixer.

Observem detingudament les plantes que tenim al voltant: es tracta de veritables supervivents en unes condicions d'insolació i pluviositat molt desfavorables.

DESENVOLUPAMENT

Per saber com es diuen les plantes més comunes d'aquest lloc, seguim les següents indicacions i utilitzem aquesta clau dicotòmica:

- Seleccionem un dels arbres o arbustos més abundants. Busquem el dibuix corresponent entre els que hi ha a sota.
- Començant pel número 1 de la clau, llegim les dues frases i triem la que s'ajusti a la planta que hem seleccionat.
- Si seguim atentament les indicacions de la clau, arribarem al nom de cada planta. Anotem-lo sota de cada dibuix. Si voleu provar les vostres dots artístiques, dibuixeu la planta que falta (ginebró).

DESENVOLUPAMENT

Clau dicotòmica de les plantes de seca

- ① · És un arbre; aneu al 2.
· És un arbust; aneu al 3.
- ② · Té les fulles en forma d'agulla.
És el pi blanc (*Pinus halepensis*).
· Té les fulles en forma de làmina, de color verd grisenc per l'anvers i gris al revers.
És l'alzina carrasca (*Quercus ilex rotundifolia*).
- ③ · Planta més o menys punxosa en tocar-la; aneu al 4.
· Planta gens punxosa; aneu al 7.
- ④ · El que punxa és la tija; aneu al 5.
· El que punxa són les fulles; aneu al 6.
- ⑤ · Arbust molt punxós, de color verd grisós, quasi sense fulles. Fa flors grogues a la primavera.
És l'argelaga (*Genista scorpius*).
· Arbust amb fulles allargades en forma d'espàtula que solen créixer agrupades. Les espines són poc abundants i es situen al final de les tiges.
És l'arçot (*Rhamnus lycioides*).
- ⑥ · Fulles allargades amb l'extrem punxós, verdes a l'anvers i amb una sola ratlla blanca al revers. Fa una mena de fruit, verd el primer any, que tarda dos a tres anys a madurar i a esdevenir negre. És el ginebró (*Juniperus communis*).
· Fulles ovalades, dures, amb els marges punxents i verdes per ambdues cares. El seus fruits són glans amb la cúpula punxosa.
És el garric (*Quercus coccifera*).
- ⑦ · Planta aromàtica: fa bona olor i si la toquem ens perfuma les mans; aneu al 8.
· Planta no aromàtica. Arbust que pot ser força alt i espès, amb les fulles compostes.
És el llentiscle (*Pistacia lentiscus*).
- ⑧ · Fulles allargades i estretes, de més d'un centímetre, verdes de l'anvers i blanques del revers. Flors blavoses. És el romaní (*Rosmarinus officinalis*).
· Fulles de menys d'un centímetre, de color verd cendrós. Arbust molt baixet. Flors de color blanc a rosat. És el timó o farigola (*Thymus vulgaris*).

